

CHÙM THƠ 290
CN 26 TN C
25-9-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca (Lc 16, 19-31).

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng những người biệt phái rằng: "Có một nhà phú hộ kia vận toàn gấm vóc, lụa là, ngày ngày yến tiệc linh đình. Lại có một người hành khất tên là Ladarô, nằm bên cổng nhà ông đó, mình đầy ghẻ chốc, ước được những mụn bánh từ bàn ăn rớt xuống để ăn cho đỡ đói, nhưng không ai thèm cho. Những con chó đến liếm ghẻ chốc của người ấy. Nhưng xảy ra là người hành khất đó chết và được các Thiên Thần đem lên nơi lòng Abraham. Còn nhà phú hộ kia cũng chết và được đem chôn. Trong hỏa ngục, phải chịu cực hình, nhà phú hộ ngược mắt lên thì thấy đằng xa có Abraham và Ladarô trong lòng Ngài, liền cất tiếng kêu la rằng:

" 'Lạy Cha Abraham, xin thương xót tôi và sai Ladarô nhúng đầu ngón tay vào nước để làm mát lưỡi tôi, vì tôi phải quần quai trong ngọn lửa này'. Abraham nói lại: 'Hỡi con, suốt đời con, con được toàn sự lành, còn Ladarô gặp toàn sự khốn khổ. Vậy bây giờ Ladarô được an ủi ở chốn này, còn con thì chịu khốn khổ. Và chẳng, giữa các người và chúng tôi đây đã có sẵn một vực thẳm, khiến những kẻ muốn từ đây qua đó, không thể qua được, cũng như không thể từ bên đó qua đây được'.

"Người đó lại nói: 'Đã vậy, tôi nài xin cha sai Ladarô đến nhà cha tôi, vì tôi còn năm người anh em nữa, để ông bảo họ, kéo họ cũng phải sa vào chốn cực hình này'. Abraham đáp rằng: 'Chúng đã có Môsê và các tiên tri, chúng hãy nghe các ngài'. Người đó thưa: 'Không đâu, lạy cha Abraham, nhưng nếu có ai trong cõi chết hiện về với họ, thì ắt họ sẽ hối cải'. Nhưng Abraham bảo người ấy: 'Nếu chúng không chịu nghe Môsê và các tiên tri, thì cho dù kẻ chết sống lại đi nữa, chúng cũng chẳng chịu nghe đâu' ".

Đó là lời Chúa.

GÃ TUẦN PHIÊN

EM GIÀU CÓ LẮM EM ƠI

Em giàu có lắm em ơi
Bởi trong tim em có biết bao con người
Mỗi con người một món quà vô giá
Dẫu người hèn hạ, đói lả, tả tơi

Em giàu có lắm em ơi
Bởi trong tim em có biết bao phận đời
Mỗi phận đời một công trình cao cả
Dẫu bần cùng, dẫu nghiệt ngã, tanh hôi

Em giàu có lắm em ơi
Bởi trong tim em đã chập kín cả rồi
Những nỗi đau thương của kiếp người đau bể
Tiếng nấc nghẹn ngào, dòng lệ tuôn rơi

Em giàu có lắm em ơi
Bởi trái tim em luôn thổn thức bồi hồi
Muốn vỡ tung ra chia cho đời mạch sống
Là niềm vui, niềm hy vọng xanh tươi

Em giàu có lắm em ơi
Bởi trái tim em mặc lấy Trái Tim Người
Người Thương Xót, Người Ban Ôn Cứu Rồi
Cho cả trần đời hạnh phúc khôn vui...

Em giàu có lắm em ơi
Hãy yêu nữa đi, cho tận sức tàn hơi
Hãy ban phát nữa đi cho tim mình vỡ nát
Giọt máu cuối cùng, lẫn giọt nước tuôn rơi...

Em giàu có lắm em ơi

Gã Tuần Phiên, 19-9-2016

CỨ CHO ĐI

Sao cứ nghĩ mình bần hàn, đói khổ
Mà quên là đương giàu có lắm thay
Sao phải nghĩ mình ngậm đắng, nuốt cay
Mà quên ai kia đọa đày cơ cực

Sao không nhớ biết bao là ân phúc
Tự trời cao tuôn xuống tựa mưa sương
Sao trách chi mình khốn khó bi thương
Mà quên kẻ đang cùng đường khốn quẫn

Hỡi những người tham lam đường vô tận
Muốn vun đầy, quên trọn kiếp phù sinh
Một mớ hư vô, một mớ bạc tình
Mãi quẩn chặt đời mình vào hoang tưởng

Có nhìn thấy ánh mặt trời rũ xuống
Mà lòng còn bận vướng của phù vân
Có nghe không tiếng réo gọi thương thân
Ngày từ biệt cuộc trần, về đâu nữa?

Ngày dương gian đã no nê thừa mứa
Chứa một lần chạnh thương xót tha nhân
Chẳng cho đi khi ai nấy đương cần
Chỉ một chút... mà ngại ngần... từ chối

Còn đủ thời gian để người sám hối
Đừng nghĩ mình nghèo đói nữa người ơi
Cứ cho đi, cho đến tận tận nơi
Mới ngộ lẽ tình trời là huyền diệu...

Gã Tuần Phiên, 18-9-2016

ĐỂ CÒN CÓ NHAU

“Khôn cho những kẻ sống yên ổn tại Xion, và sống an nhiên tự tại trên núi Samari (...), mà chẳng biết đau lòng trước cảnh nhà Giuse sụp đổ ! Vì thế, chúng sẽ bị lưu đày, và dẫn đầu những kẻ bị lưu đày”. (Am 6, 1a.4-7)

khôn cho người mãi yên vị, an thân,
yên tiệc linh đình trên giường ngà thông thọt
không biết đau lòng, không hề xót ruột
trước cảnh sụp đổ điêu tàn của đất nước thân yêu

trái tim con người, tổ quốc đẹp huyền siêu
bỗng hoang hoác, đìu hiu như quán vắng
nhịp yêu thương ngập ngừng chừng đau nặng
ngheñ mạch máu đi, yên ắng mạch về

lòng dạ con người, khát thỏa những đam mê
cho tê cứng, rồi ê chề bại liệt
điều cần biết chưa bao giờ dám biết
ham biết chuyện phù phàm hủy diệt kiếp nhân sinh

đức yêu thương là quà tặng đẹp xinh
để héo úa thành vô tình, vô cảm
người với nhau, nắm mồ chung âm đạm
trong ngôi nhà sâu thẳm cuộc đua tranh

khôn cho người còn cầu lợi cầu danh
mà chẳng cầu chút thành tâm, thành ý
chịu giam mình trong ngục tù ích kỷ
vô vị đời này, vô vị đời sau

nếu hôm nay người đày đoạ lẫn nhau
thì muôn kiếp bị đọa đày kinh khiếp

...

hãy biết xót thương, chia nhau ngày bi thiết
để còn có nhau nơi bất diệt, muôn sau...

gã tuần phiên, 23-6-2016

M. SAO KHUÊ

TÌNH YÊU CỨU THẾ

Những nụ hoa hồng trong khu ổ chuột
Cứ âm thầm nhưng mượt cánh tươi xinh
Những con người cung tiến đóa hy sinh
Đương tuyệt mỹ giữa vũng sinh đau khổ

Nơi nào có tình yêu, nơi ấy có ơn cứu độ
Mầm sống xót thương trở nhánh an bình
Rất nồng nàn trong đêm vắng lặng thình
Một cõi nhân hiền, một miền khiêm nhượng

Cứ thế nhé em, hãy dịu dàng đi xuống
Tận nơi thấp cùng đau đớn, bi ai
Thấp lên niềm tin, thấp ánh sao mai
Gieo hy vọng vào đêm dài mỗi mội

Gieo mầm sống vào vũng lầy dầy chết
Bằng xót thương không hồi kết em ơi
Cho xanh lên một thế giới tuyệt vời
Rộn tiếng cười vui giữa vùi châu lệ..

Cứ thế nhé em
Hãy cứ thế
Một tình yêu cứu thế sáng lung linh...

M. Sao Khuê, 18-9-2016

HÁT CÙNG ĐÓA HỒ NGƯỜI

Có là một đóa hồ người
Cũng hoài thắm đắm ơn trời vô biên
Bốn mùa sắc tím hờn nhiên
Lung linh trong hạt nắng tiên diệu kỳ

Vui lên tuyệt phẩm huyền vi
Hoa khôi ai dám sánh bì nổi đầu
Dẫu đời nghiêng ngả bề dâu
Phận cùng chóng vánh thương đau giữa vời

Huống là em, một con người
Buồn chi số kiếp tả tơi u sầu
Biết ai khó, biết ai giàu
Biết ai còn có đời sau thanh bình

Vui lên ngộ tâm chân tình
Trời cao để ý em xinh nhất đời
Xinh vì một trái tim thôi
Biết chia biết cảm với người bi thương

Xinh vì nhân hậu khiêm nhường
Nhận ra tuyệt phẩm thiên đường tặng ban
Hát lên em, mãi hân hoan
Hát cùng tiếng hát yên hàn hồ người

M. Sao Khuê, 19-9-2016

ÔNG PHÚ HỘ HỒI ÂM

Mình sinh trong cảnh gấm hoa
Tận hưởng phú quý ngọc ngà từ lâu
Chưa từng thấy kẻ khổ sầu
Làm sao hiểu thấu nỗi đau đời thường

Làm sao cảm nỗi bi thương
Những người đói khổ cùng đường cuối sân
Chắc là kẻ cận người thân
Chàng ràng nịnh hót che tầm mắt thôi

Ăn không hết phí của trời
Đâu biết người đợi miếng rơi đỡ lòng
Gắng ngon một miếng, cũng xong
Chi bằng bố thí thôi phùng danh thơm

Của chưa tới, tiếng đã ồn
Không nhận vẫn phải ghi ơn tạc lòng
"Một miếng khi đói" chờ mong
Dù hao bớt bởi lòng vòng trung gian

Mình đâu tiếc chút lòng vàng
Chỉ vì nô bộc còn tham của người
Tiết kiệm gom góp miếng rơi
Nên người hành khất giữa đời đói thêm

Của trần gian chẳng vững bền
Mình đâu biết, chẳng hay nên muợn rồi
Vô vị lắm thói ăn chơi
Và tẻ nhạt lắm chỗ ngồi cao sang

Giờ mơ về cõi thiên đàng
Ngộ ra trần thế ngôn ngang tranh giành
Của bố thí rất mong manh
Hơn nhau một chút, rồi đành hại nhau

Thôi đừng trách nữa, mình đau
Sống mà không thấy nghèo giàu bất công
Kiếp người chỉ thoáng là xong
Mình đang đèn tội, gửi lòng cầu xin

Đừng sống ích kỷ riêng mình
Hạnh phúc là chính hy sinh cho người
Hưởng thụ rồi cũng tàn thôi
Chi bằng nhân rộng phúc trời cho nhau

Yêu thương sẽ xóa khổ sầu
Bình an hạnh phúc đời sau vĩnh hằng

Sao Khuê, 27-9-2013

HỒ GIANG A

MÙI THƠ

Người Thơ gửi được mùi thơ
thương con ảo mộng bến bờ hư danh
mây may hơi hướm ngay lành
hiếm hoi ý tứ chân thành ngợi khen

Chúa cần chi tuổi, chi tên
nào ai dám phụ, dám quên tình Ngài
còn con thao thức hôm mai
tên mình sáng rõ, nhân loài khắc ghi

con, thơ tìm chút hương si
hương si chẳng thấy, thấy mùi gì dối gian
mùi đồ nát, mùi hoang tàn
một linh hồn nhỏ tiêu tan lâu đời

chỉ còn nguyệt ngọc lôi thôi
bán dăm con chữ, mua lời ngợi ca
ước cho mình hiển vinh ra
mượn uy danh Chúa dối lừa thế nhân

Người Thơ, nhẫn nhục muôn phần
chịu mùi tục lụy hư thân, yêu vờ

...

Người Thơ gửi được mùi thơ
thương con ảo mộng bến bờ hư danh...

ả giang hồ, 19-9-2016

TÔI XIN LÀM NGƯỜI PHÚ HỘ

Người ích kỷ, có tấm lòng thật nhỏ
Chẳng dám sẻ chia, sợ chẳng có, chẳng còn

Người ích kỷ nghĩ mình luôn khôn khéo
Chẳng dám cho ai, đồ bỏ cũng cứ tham

Người ích kỷ, ngồi một mình trong xó
Chẳng dám bước ra, sợ người ngó, kẻ dòm

Người ích kỷ, tự nhốt mình trong rọ
Đành điếc đôi tai, sợ xin xỏ, kêu van

Người ích kỷ, bàn tay luôn luôn mở
Không phải cho đi, nhưng để nhận của đời

Người ích kỷ, người ham giàu ham có
Nhờ của ai ai, mình chẳng đổ mồ hôi

Người ích kỷ, đốt nhà một ai đó
Luộc cho mình, một quả trứng mà thôi

....

Xin cho tôi được làm người phú hộ
Trước tiên là xóa ích kỷ trong tôi

Dán mắt, nghiêng tai về phía người cùng khổ
Mở đôi tay chia cay đắng, ngọt bùi

Xin cho tôi được làm người phú hộ
Giàu tình thương, tan biến giữa cuộc đời

Dẫu có cho đi cả kho tàng, sụp đổ
Cũng chẳng nghèo đâu, tôi có cả Nước Trời

ả giang hồ,, 23-9-2013

EM NÀM THÔNG THUỘT GIƯỜNG NGÀ

“Các người đang nằm trên giường ngà, thông thạo trên sạp gụ”..... “ăn chiên cừu bê để sẵn, nghêu ngao theo cung điệu Davit, uống rượu tô, xúc dầu thơm hạng thơm nức”. “chẳng biết đau lòng trước cảnh nhà Giuse sụp đổ” (Sách Amos 6, 4-6)

Em nằm thông thạo giường ngà
Có nghe chiếu lạnh bên nhà phên che
Rượu nồng sạp gụ nhập nhòe
Quên cơn khát cháy đầu hè cảm hơi
Chiên, cừu, bê sẵn làm mời
Dửng dưng khô mắt điếng môi cơ cầu
Thỏa lòng miệng hát nghêu ngao
Còn tai đâu nữa nghe bao tiếng buồn
Dầu thơm thượng hạng nức hương
Mũi nào thấu được mùi thường tanh hôi

Chức quyền là để làm tôi
Vớ em, để dễ thu hồi lợi, danh
Tiền trong tay, của nhân dân
Tội gì không hưởng, ngu dần hay sao?
Can chi phải ghen phải ngào
Trước bao nhiêu nỗi thương đau cuộc đời?
Chỉ cần đôi dép tả tôi
Em đem đi đổi mấy mươi kẻ hầu
Có gì tàn nhẫn lắm đâu
Đôi bên cùng lợi, lẽ nào bắt công?
.....

Tôi xin em, chớ cứng lòng
Thời gian không đủ ruỗi rong một đời
Một mai tàn cuộc ăn chơi
Rời ra mới biết ai người hơn ai

Thức dậy đi, chớ ngủ say
Chỉ từ tâm, mới nối dài thời gian
Nối từ cõi tạm trần gian
Đến quê vĩnh phúc Thiên Đàng nghìn thu
Hãy theo đường Chúa Giê-su
Chức quyền đi với khiêm nhu nghèo hèn

ả giảng hồ, 24-9-2013

CON LÀ TÌNH YÊU CỦA CHÚA

(Kính Mừng Thánh Vinh Sơn)

Trong thẳm lặng, khiêm cung, đầy vâng phục
Con lắng nghe nguồn ân phúc tuôn trào
Khi nhận mình nghèo hèn tự thẳm sâu
Chúa đã biến con nên tình yêu của Chúa

Cho bác ái, lòng vị tha chan chứa
Mở bàn tay dọn bữa tiệc xót thương
Cho thiên ân tràn xuống tận đời thường
Cõi trần gian thôi lệ vương sầu úa

Người bắt cóc con, tưởng chừng không yêu nữa
Con bằng lòng vâng ý Chúa mà thôi
Khi đã vâng, chấp nhận nô lệ rồi
Để tình yêu sinh sôi nguồn thánh sủng

Thương người khổ sai, bị đời rẻ rúng
Thương kẻ tử tù thất vọng mặc thời gian
Chúa xô con xuống vực thẳm làm than
Để tưới tắm, đẹp hồng nhan nhân thế

Cả đời con ruồi rong qua dâu bể
Cùng bạn hữu Người mắt lệ đắng cay
Đói khát, rách bươm, bệnh tật, tù đầy
Vì đã trót là tình yêu của Chúa

Ngày trở về không còn xa mấy nữa
Con chỉ còn dòng lệ ứa tri ân
Thì này đây nổi tàn tạ xác thân
Con kính tiến cho thành toàn lễ tế...

ả giang hồ, 27-9-2013

NGỬA TAY

Ngửa tay xin chút bình an
Lời ai nguyện rửa phủ phàng bên tai?
Ngửa tay xin ngắn đêm dài
Mà niềm cô độc còn dài hơn đêm?

Ngửa tay xin chút êm đêm
Ai đem giông bão bên thềm ầm vang?
Ngửa tay xin lụy gian nan
Chồng thêm gánh nhọc ai mang cho vừa?

Ngửa tay xin nhận tình thua
Gánh thêm tan tác trò đùa thế gian?
Ngửa tay xin lại hồng nhan
Sao còn vùi dập giữa đàng ô nơ?

Ngửa tay xin lại làm người
Mắt môi hờ hững, chê cười đời hoa?
Ngửa tay xin chút thật thà
Người cho gian dối qua loa chén tình

Ngửa tay xin phút hồi sinh
Dừng đừng ai đạp xuống sinh vô nhân

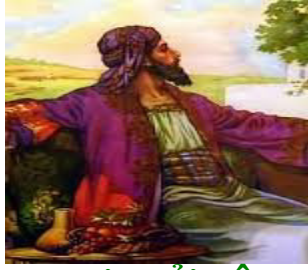
...

Xin ai nữa, trong cuộc trần
Người đi vắng cả nghĩa ân tôi bởi
Chỉ còn phàm tục tàn hơi
Ngày thành đêm tối ma trời lộng hành

Ngước nhìn rặng núi cao xanh
Tôi tin vào Đấng tác thành nên tôi
Người ban ân lộc bởi trời
Cho tôi sống lại kiếp người đẹp xinh

ả giang hồ, 26-9-2013

HƯƠNG NAM

THƯ GỬI ÔNG PHÚ HỘ

Lụa là gấm vóc đẹp xinh
Ngày ngày yên tiệc linh đình biết bao

Bởi đâu ông được sang giàu
Nếu không có cửa đồng bào mà nên
Bạc vàng nhắc bổng ông lên
Say sưa hưởng thụ mà quên đồng bào

Đồng bào bước thấp bước cao
Dừng chân trước cửa còi cào ruột gan
Thân mình ghẻ chốc tràn lan
Đói lòng thềm bánh dưới bàn nhà ông

Lẽ nào có mắt chẳng trông
Trông mà không chút xót lòng từ tâm
Từ tâm hóa đá bao năm
Hóa ra từ chối lời thăm lương tri

Ngày sau chắc có duyên gì
Sao không nắm bắt thực thi công bằng

Giúp người chỉ một bữa ăn
Hay là trả lại bữa ăn cho người

Của giàu chẳng đổ mồ hôi
Khác gì ăn cướp của đời mà nên

Đời này có tật hay quên
Đời sau Chúa cũng xóa tên trên trời

Kính thưa phú hộ mấy lời
Mau mau sám hối đổi đời từ đây
Thương người mở rộng bàn tay
May ra mới được một ngày đời sau

Hương Nam, 24-9-2013

CHO ĐI VÌ CHÚA GIÊ-SU

“Dùng các việc từ thiện để trang điểm cho sự hào nhoáng của mình là một tội lỗi” (ĐTC Phanxico, 24-9-2013)

Cho đi vì Chúa Giê-su
Hiện thân sống động nơi người khổ đau
Chẳng cho vì chút mưu cầu
Những lời khen tặng ‘người giàu từ tâm’

.....

Đó ai biết được từ tâm
Hay là dối trá lắng trầm thâm sâu
Lòng người ai dễ dò đâu
Nhân danh bác ái đã giàu, giàu thêm!

Hào hoa, hảo hớn, lắm tiền
Cho đi như kẻ có quyền mua vui
Người cho kiêu hãnh nói cười
Được cho nước mắt ngậm ngùi, tủi thân

Còn gì nghĩa, còn gì nhân
Nếu cho để được sáng danh đời mình
Cũng thì một kiếp nhân sinh
Cớ sao kẻ trọng, người khinh tỏ tường

Người đau, đau suốt dặm trường
Bằng lòng chịu khó, chịu thương phận mình
Xót xa lời nguyện cầu kinh
Chúa ơi xin hãy thương tình thứ tha
Cho người từ thiện hôm qua
Lỡ tay ném bạc vào nhà bần dân

Dám xin lòng Chúa khoan nhân
Biến lòng nhân loại thắm nhuần tình yêu:
Cho đi vì Chúa Giê-su
Hiện thân sống động nơi người khổ đau

Hương Nam, 25-9-2013

LỜI TỰ THÚ MUỘN MÀNG

Không xa lắm! Trông như là gần lắm!
Mà bên này, chẳng tới được bên kia
Giữa đôi bờ có một vực cách chia
Ai đào vực ngăn là hai thế giới

Người bên ấy chừng như vui quá đỗi
Ngủ giấc nồng trong ngực thánh Abraham
Còn tôi đây bị thiêu cháy rụi tàn
Chẳng tan tro mà nóng ran trong lửa

Lúc than van, bàn tay tôi xòe ngửa
Mắt vờ trông đồng xanh ngát trời mây
Tôi nhận ra người đang ngủ giấc say
Là hành khát trước thềm nhà cõi thế

Ở bên này sang bên kia chẳng dễ
Muốn thừa lời xin lỗi có được đâu
Thử nảo nao người hành khát cơ cầu
Tôi rẻ rúng để mặc người ô nhục

Mỗi dừng dừng, hồ tôi đào thành vực
Từ hẹp, nông, mỗi lúc một rộng sâu
Có bao giờ tôi nghĩ đến ngày sau
Là hôm nay! Chính tôi đào vực thẳm

Không xa lắm! Trông như là gần lắm!
Mà bên này chẳng tới được bên kia...

Hương Nam, 26-9-2013

BA CHUÔNG

MÁI NHÀ CHUNG

Trần gian, một mái nhà chung
Có ta và có người cùng với ta

Ta là lá, người là hoa
Nếu người là lá, ta là hoa xinh
Hoa xinh chê lá chẳng xinh
Lá buồn rơi rụng, hoa xinh nổi gì?!

Ai không một thưở hàn vi?
Sao buông ánh mắt khinh khi người nghèo?
Một mai lỡ bước gieo neo
Mong ai cảm cảnh bọt bèo thân ta?

Cầm bằng cũng một mái nhà
Sao không tình nghĩa mặn mà với nhau
Cùng vui, cùng khổ, cùng đau
Cùng chia hạt muối, lá rau chân tình
Lẽ nào êm ấm một mình
Mà quên bao kẻ cùng đình giữa đời
.....

Chỉ cần một xốt xa thôi
Bàn tay em sẽ nói lời thương yêu
Cứ cho đi, cho thật nhiều
Càng nhiều, càng sẽ mỹ miều tuyệt luân

Trần gian một mái nhà chung
Có ta và có người cùng với ta
Hôm nay tình mến chan hòa
Mai sau về giữa lòng Cha Trên Trời

Ba Chuông, 23-9-2013

BIẾT AI VỀ CÔI ĐỜI ĐỜI

Biết ai về côi đời đời
Chắc người giàu có hay người nghèo đâu?
Biết ai nghèo, biết ai giàu?
Ai rồi cũng một ngày sau bẽ bàng
Nghèo, giàu cũng bấy lòng tham
Chắc gì giàu có mới ham của đời

Nghèo mà trách chẳng tiếc lời
Tệ hơn giàu có xót người đau thương
Giàu mà keo kiệt, khinh thường
Tệ hơn nghèo biết nhịn, nhường, sẻ chia
Nghèo, giàu cũng đến bờ kia
Mới hay ai sẽ đắm ùa lệ sa
...

Chúa không tiền bạc, cửa nhà
Giang hồ phiêu lãng đời hoa ven đường
Thương ai nghèo khổ đau thương
Thương người giàu có thiếu hương tình người

Thương ai tiếc một nụ cười
Thương người cố giữ niềm vui riêng mình
Thương ai ít học, cùng đing
Thương người chữ nghĩa mà khinh rẻ người
....

Biết ai về côi đời đời
Nếu không khiêm tốn sống Lời Chúa ban
Yêu người chẳng chút từ nan
Chia nhau sự sống trần gian hư phù

Mỗi người là một Giê-su
Thì ai cũng được thiên thu an bình
Trong tay chí ái, chí linh
Người người ngon giấc ấm tình Cha yêu

Ba Chuông, 24-9-2013

CÓ NHỮNG NGƯỜI NGHÈO

Có những người nghèo sống trong nhung lụa
Lâu đài vàng, trải thảm đỏ mượt êm
Ngày qua đi, đêm lắng xuống êm đềm
Bình lặng, thong dong, an nhiên, tự tại

Có những người nghèo trên phố đời khoan khoái
Mỹ vị cao lương thoải mái cuộc đời
Sức khỏe, bạc tiền cứ vung vãi nơi nơi
Sướng vui như chỉ có một thời vui sướng

Có những người nghèo chôn mình trong ảo tưởng
Của phù du không hưởng có còn đâu
Ngu gì tin còn có một đời sau
Đề đỏi khát khổ đau ngày tạm bợ

Thương biết mấy, những người nghèo làm lỡ
Xóa tên mình trong sổ bộ thiên thu
Nghèo tình yêu, nghèo sức sống Giê-su
Nghèo chia sẻ, nghèo như ngài phú hộ

Hỡi người nghèo bát cơm, đời cùng khổ
Hãy mở lòng nhân ái như trầm hương
Và nguyện xin cho ai nghèo tình thương
Sớm ngỏ ra con đường về hạnh phúc

Không mong cho mình sẽ có gì nhận được
Nhưng mong cho người ơn cứu rỗi thiên thu
Họ cũng cùng thân thể Đức Giê-su...

Ba Chuông, 26-9-2013